

Arrest

nr. 169 470 van 9 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 mei 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. BASTIAENSEN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak
De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Ajuran-clan te behoren. U woonde tot uw vijf jaar bij uw moeder in Mogadishu. Vervolgens, na het overlijden van uw moeder, woonde u tot uw tien jaar bij uw vader en broer in het dorp Mardha in het district Baardheere van de provincie Gedo. In 2002, wanneer u tien jaar was, bent u bij uw oom in Mombasa, Kenia, gaan wonen. In november 2013 werd u door de Keniaanse autoriteiten naar Somalië gerepatriëerd. U bent terug bij uw vader en broer in het dorp Mardha gaan wonen. Uw familie raakte betrokken in een dispuut over een stuk grond waarbij uw vader vermoord werd en uw broer wraak nam op de dader. Uw broer is hierop uit de regio vertrokken waarna u besloot het land te verlaten. U bent op 7 februari 2015 uit Somalië vertrokken en kwam op 23 juni 2015 in België aan. Op 23 juni 2015 vroeg u asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legt u een huwelijksakte neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, dd.18/03/2016, p.2 en gehoorverslag CGVS, dd. 04/05/2016, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk kan maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Mardha in het district Baardheere van de provincie Gedo. U verklaart in Mardha te hebben gewoond van uw vierde tot uw tiende en nog eens van november 2013 tot aan uw vertrek in februrari 2015 (CGVS, p. 3 en CGVS II, p. 5 en 7). Uw geografische kennis over de regio is echter beperkt en weinig overtuigend. Gevraagd naar dorpen in de buurt van Mardha benoemt u eerst Bulo Gudud en zegt u dat er nog dorp in de buurt lag waarvan u gist dat de naam Hakam "of iets dergelijks" is (CGVS II, p. 12). Gevraagd naar nog andere dorpen in de regio van Mardha kan u enkel nog het dorp Hagar benoemen (CGVS II, p. 12). Deze gebrekkige kennis van buurdorpen is opvallend, zeker gezien tussen Mardha en Bulo Gudud nog verschillende dorpen liggen en er nog vele andere dorpen in de buurt liggen. Bovendien zegt u van Hagar – Hagar Buule volgens de kaart – dat het op weg naar Baardheere ligt (CGVS II, p. 16). Dit dorp ligt echter in de andere richting. Gevraagd waar Bulo Gudud dan ligt kan u geen antwoord geven (CGVS II, p. 16). U wordt ook nog gevraagd naar het dorp Benbahodi waarop u zegt dat dit een wijk van de stad Baardheere is (CGVS II, p. 16). Benbahodi is echter een dorp dat dicht bij Mardha ligt dan bij de stad. U zegt verder dat u naar de stad Baardheere ging om te voetballen en om uw vrouw te ontmoeten – die niet bij u woonde maar omwille van haar werk over heel het land reisde (CGVS II, p. 16). U wordt gevraagd naar waar de hoofdweg naar Baardheere de andere kant op leidt maar u kan opnieuw geen antwoord geven (CGVS II, p. 13). Deze grote weg loopt van Baardheere naar Garbaharey, de hoofdstad van Gedo. U kan tevens geen wijken van de stad Baardheere benoemen (CGVS II, p. 16).

U wordt verder gevraagd welke districten er dichtbij het district Baardheere liggen waarop u zegt dat er in de provincie Gedo zeven tot acht steden liggen waarna u Garbaharey, Ceel Waaq, Luuq, Beledxawo en Ceel Cadde benoemt (CGVS II, p. 13). Volgens informatie zijn de dichtstbijzijnde districten en steden vanuit de stad Baardheere – of vanuit uw dorp – Garbaharey en Ceel Waaq van de provincie Gedo, Sakow van de provincie Middle Juba en Diinsoor en Qansax Dheere van de provincie Bay. Wanneer u dan nog expliciet gevraagd wordt naar dichtbijzijnde districten van andere provincies kan u geen informatie geven (CGVS II, p. 13). Geconfronteerd met de namen Diinsoor en Qansax Dheere blijkt u niet te weten dat dit naburige steden en districten zijn. Van Diinsoor zegt u zelfs niet te weten of het een dorp dan wel een clan is (CGVS II, p. 16). Over Qansah Dheere kan u alleen zeggen dat het een dorp is maar kan u geen andere informatie geven (CGVS II, p. 17). U heeft zelfs geen idee welke provincies er naast de provincie Gedo liggen, hoewel de provincie Bay op slechts een 25- tal kilometer van Baardheere ligt (CGVS II, p. 13 en 14). U wordt dan nog expliciet gevraagd welke plaatsen u zou kunnen gepasseerd zijn onderweg van Baardheere naar Mogadishu, waar u bent getrouwd in 2014, maar u kan hier opnieuw geen antwoord op geven (CGVS II, p. 14).

U legt voorts geen overtuigende verklaringen af in verband met de aanwezigheid van de Al Shabaab in de provincie Gedo. Zo zegt u vreemd genoeg, wanneer gepeild wordt naar de aanwezigheid Al Shabaab in Gedo, dat zij het in de steden voor het zeggen hebben, zij het dat hun invloed geminderd zou zijn (CGVS II, p. 19). Echter uit informatie blijkt dat Al Shabaab reeds sinds 2011, enkele jaren voor uw terugkeer uit Kenia, uit de meeste steden van Gedo verjaagd werd, waaronder de hoofdstad Garbaharey. Alleen Baardheere was nog onder controle van Al Shabaab. Dat u zelf zegt dat zij nog de macht hebben in de steden doet dan ook ernstig twifelen aan uw verblijf in deze regio de laatste jaren. U zegt verder dat jullie een winkel hadden thuis (CGVS, p. 4). Echter, gevraagd naar de prijzen van voedingsproducten blijken uw antwoorden niet overeen te komen met informatie over de marktprijzen in de provincie Gedo. Wat betreft rijst zegt u dat dit 23 tot 25 dollar per 50 kilo kostte, wat overeenkomt met 9200 tot 10000 Somalische shilling per kilo (CGVS II, p. 21). Volgens informatie van juni 2014 en december 2014 schommelde de marktprijs van rijst in de provincie Gedo tussen 18000 en 19000 Somalische shilling per kilo. Over bloem zegt u dat dit 28000 Somalische shilling per kilo kostte terwijl uit informatie blijkt dat de marktprijs van bloem tussen 17700 en 18700 Somalische shilling schommelde (CGVS II, p. 21). Het feit dat u over dergelijke basisproducten een volkomen andere prijs geeft dan wat blijkt uit informatie over de provincie Gedo doet verder twifelen aan uw recente verblijf in de provincie Gedo.

Ook over uw terugkeer naar Somalië zijn uw verklaringen weinig coherent. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in 2012 naar Somalië terugkeerde (DVZ, p. 4). Tijdens uw eerste interview voor het CGVS zegt u eerst in 2014 te zijn gerepatrieerd naar Somalië maar beweert u daarna dat dit in 2012 of 2013 was (CGVS, p. 4 en 10). Op het tweede interview voor het CGVS zegt u dan weer concreet in november 2013 te zijn teruggekeerd (CGVS II, p. 5). U legt ook geen eenduidig verklaringen af met betrekking tot de graad waarin u zat op school wanneer u naar Somalië gerepatrieerd werd. Zo zegt u dat de basisschool in Kenia acht jaar duurt en dat het middelbaar vervolgens vier jaar is (CGVS, p. 9). Op de DVZ zegt u dat u tot het vierde jaar middelbaar in Kenia studeerde (DVZ, p. 4). Op het eerste interview voor het CGVS zegt u dan weer dat u net in het derde jaar middelbaar begon (CGVS, p. 9). Tijdens het tweede interview voor het CGVS zegt u opnieuw in het vierde jaar te hebben gezeten (CGVS II, p. 5).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baardheere gelegen in de regio Gedo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baardheere heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De door u neergelegde huwelijksakte doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Op dit document staat dat u geboren bent in Mogadishu en er tevens bent getrouwd. Er is niets dat verwijst naar uw beweerde herkomst uit Baardheere.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere

verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 mei 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS II, p. 17).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel haalt verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals onder meer gesteld in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen alsook de schending van de formele motiveringsplicht bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, schending van de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker haalt eveneens de schending aan van artikel 3 EVRM.

Verzoeker die de motieven van de bestreden beslissing tracht te weerleggen vraagt in hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt de asielaanvraag van verzoeker afgewezen om reden dat hij niet aannemelijk heeft kunnen maken afkomstig te zijn uit het dorp Mardha in het district Baardheere van de provincie Gedo. De bestreden beslissing stelt immers vast dat (i) verzoeker blijk geeft van een zeer beperkte geografische kennis over de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn, (ii) verzoeker geen overtuigende verklaringen aflegt in verband met de aanwezigheid van Al Shabaab in de provincie Gedo, (iii) verzoeker over basisproducten een volkomen andere prijs geeft dan wat blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en (iv) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het tijdstip van zijn terugkeer vanuit Kenia naar Somalië.

Voor wat betreft zijn beperkte geografische kennis betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal geen rekening hield met het feit dat een kind van tien jaar de streek slechts in beperkte mate kent, verzoekers vader hem verbood ver van huis te gaan gelet op de dreiging van kidnapping en moord, verzoeker verschillende namen van dorpen in de Somalische taal niet meer begrijpt aangezien hij niet lang in Somalië verbleef en de commissaris-generaal geen rekening hield met geografische gegevens die verzoeker wel kent.

Van verzoeker die als kind tien jaar doorbracht in het dorp Mardha in het district Baardheere in Somalië en er vervolgens nog eens als volwassene van 2012 dan wel 2013 (naargelang zijn verklaringen) tot begin 2015 verbleef mag een minimale kennis van de streek worden verwacht. Minstens kan van verzoeker verwacht worden dat hij een aantal buurdorpen kan benoemen, *quod non in casu*. Dit geldt des te meer nu verzoeker zelf verklaarde dat hij regelmatig van zijn dorp naar de stad Baardheere reisde om er te voetballen of om er zijn vrouw te ontmoeten. Het is dan ook weinig aannemelijk dat verzoeker geen enkele wijk van Baardheere kan benoemen. Ook reisde verzoeker van Baardheere naar Mogadishu om er te huwen, dienvolgens kan van hem verwacht worden dat hij enige notie heeft van plaatsen die hij aandeed op weg naar Mogadishu. Verzoekers verklaring dat zijn gebrekkige geografische kennis te wijten zou zijn aan communicatieproblemen (hij zou de namen van verschillende dorpen in de Somalische taal niet goed begrepen hebben aangezien hij lange tijd in Kenia gewoond heeft) kan niet worden aangenomen. Verzoeker heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat hij de Somalische taal spreekt; tijdens de asielprocedure zijn overigens alle interviews bij de Belgische asielinstanties in de Somalische taal verlopen.

Voor wat betreft de aanwezigheid van Al Shabaab blijkt verzoeker dan weer niet op de hoogte te zijn van het feit dat Al Shabaab niet langer de macht heeft in de steden aangezien ze in 2011 uit de meeste steden verdreven werden. Dat Al Shabaab nog geregeld aanvallen uitvoert op de steden waar ze de controle verloren hebben zoals verzoeker in zijn verzoekschrift betoogt, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Dat verzoeker niet bekend is met de gangbare marktprijzen van bepaalde producten in de provincie Gedo doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen tot februari 2015 in Somalië te hebben gewoond. Dit geldt des te meer nu verzoekers familie een winkel had en verzoeker zelf verklaarde geregeld in de winkel bij te springen. Verzoeker is naar Europa gekomen in februari 2015; terecht heeft de commissaris-generaal zich dan ook gebaseerd op de gangbare prijzen van 2014 om naar verzoekers kennis dienaangaande te peilen.

Verzoeker legde ten slotte tegenstrijdige verklaringen af over het tijdstip van zijn terugkeer naar Somalië vanuit Kenia. De bestreden beslissing stelde hierover vast als volgt: "Ook over uw terugkeer naar

Somalië zijn uw verklaringen weinig coherent. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in 2012 naar Somalië terugkeerde (DVZ, p. 4). Tijdens uw eerste interview voor het CGVS zegt u eerst in 2014 te zijn gerepatrieerd naar Somalië maar beweert u daarna dat dit in 2012 of 2013 was (CGVS, p. 4 en 10). Op het tweede interview voor het CGVS zegt u dan weer concreet in november 2013 te zijn teruggekeerd (CGVS II, p. 5). U legt ook geen eenduidig verklaringen af met betrekking tot de graad waarin u zat op school wanneer u naar Somalië gerepatrieerd werd. Zo zegt u dat de basisschool in Kenia acht jaar duurt en dat het middelbaar vervolgens vier jaar is (CGVS, p. 9). Op de DVZ zegt u dat u tot het vierde jaar middelbaar in Kenia studeerde (DVZ, p. 4). Op het eerste interview voor het CGVS zegt u dan weer dat u net in het derde jaar middelbaar begon (CGVS, p. 9). Tijdens het tweede interview voor het CGVS zegt u opnieuw in het vierde jaar te hebben gezeten (CGVS II, p. 5)."

Verzoeker weerlegt dit motief op geen enkele wijze zodat dit onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt hernomen.

Bovenstaande vaststellingen, door verzoeker niet op afdoende wijze weerlegd, verhinderen nog verder geloof te hechten aan verzoekers verklaringen tot februari 2015 in Somalië verbleven te hebben. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst kan evenmin nog enig geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Somalië tot begin 2015 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen of nog als hij uit een streek komt waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, waartoe in de bestreden beslissingen wordt besloten, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoeker zelf.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *juncto* artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER